

TISKOVÁ ZPRÁVA

Marek Meduna: Random Shuffle Mess

Kurátor: Petr Vaňous

Termín výstavy: 8. 10. – 28. 11. 2021

Vernisáž: 7. 10. 2021, 18 hodin

Místo konání: Galerie Vyšehrad (nad Libušinou lázní)

Marek Meduna (nar. 1973 v Praze) – v l. 1999 – 2005 absolvoval Akademii výtvarných umění v Praze (prošel ateliéry Jiřího Davida, Veroniky Bromové, Michaela Rittsteina a Vladimíra Skrepla). V r. 2016 absolvoval doktorský studijní program na UMPRUM v Praze (obor Volné a užité umění v ateliéru SUPERMÉDIA). Zakládající člen skupiny RAFANI (činná od r. 2000). Je členem Spolku Skutek (zal. 2013). Od r. 2018 vede spolu s Petrem Dubem ateliér Malba 4 na Akademii výtvarných umění v Praze). Je zastupován pražskou Galerií Svit. Od r. 2003 pravidelně vystavuje u nás i v zahraničí.

RANDOM SHUFFLE MESS

Marek Meduna ve své práci sdružuje věci, odkazy a směry, které se vzájemně vylučují, přemazávají a pohlcují. Volba média je racionální a účelová i intuitivní či náhodná. Záleží na konstelaci hvězd, o nichž nepřemýšlíme, protože o nich nic podstatného ve skutečnosti nevíme. To, co rozhoduje a co jedná, je médium autora. Ono prostupuje lhostejnost světa v jeho opakujícím se konstitučním pohybu, v němž Většina usiluje o to získat pro své jméno také tvar. Marek Meduna obrazně řečeno záměrně rozstřihává svůj rodný list, aby postavil „princip reality“ na hlavu. Otevírá si tím schopnost odosobnění, kterou lze ale realizovat a naplňovat pouze koncepčně, avšak o to důsledněji. Nástroj koncepčního jednání tu mívá zcela nekoncepční základy. Pohyblivé písky, z nichž se vyhrabávají přespaní štíří symbolů a znaků, jak to známe třeba z jazykové imaginace lingvisty Michala Ajvaze. Tam příliš jungovsky, zde „medunovsky“, což v podstatě neznamená vůbec nic, i když to zní zajímavě. Svět forem je natolik pestrý, nakolik je lhostejný k tomu, kdo se jich chápe, aby si je přivlastnil. Cílem tu není obraz jako rozpoznatelná identita, nýbrž jako stopa čehosi, co se neustále, jako záhyb, přeskládává, co někde prostě v jednu chvíli je a co se náhodně ocitá na horizontu vnímání či polo-vnímání. Jsou to často nepředpokladatelná setkání, jindy banální otisky, vrstvy barevných hmot, zbytky zorných polí, ústřížky nepozorností, rozptylující či iritující hříčky, které se „skoro samy“ nafigurovaly a nyní nikdo neví, co s nimi. Umění ve své finalitě jako by tu bylo zbytečné, ale tvorba ve smyslu procesu jako by tu byla nepostradatelná.

Marek Meduna je iluzionista paradoxu, který prostě chce pouze konstatovat pravdu o vztazích a významech. To je však patrně nemožné. Čím více se jí snaží někomu (komu?) přiblížit, tím více odkazů ji rozloží do nových podob chaosu a nepořádku. I tak je ale nutné neustále uklízet, i když je to zbytečné. Paradox opakování totiž konečně cosi rozkrývá. Obrysy světa, který je jazykově nedostupný, ale který všichni velmi dobře a důvěrně známe. Možná nám ho přiblíží právě formát konkrétní výstavy.

Petr Vaňous, kurátor

Jordan B. Peterson tvrdí, že už i humři usilují o ta nejlepší loviště. Vojtěch Cepl se podílel na koncepci české ústavy se zodpovědností, která vyvažovala společenskou a profesní odpovědnost. A to s ohledem na jejich podmíněnost, ale současně nepřevoditelnost. Michel de Montaigne se zabývá sám sebou, jeho vlastní já je mu nejdražším a nejvlastnějším materiálem. Jiří Příbáň v poslední knize hovorů s Karlem Hvizďalou zmiňuje pojem funkcionální diferenciaci, který je spojen se systémovou teorií Niklase Luhmanna. V jejím světle jsou společenské cíle avantgard tím, čím vlastně byly vždy - fantaziemi. Bez ohledu na akademicko-teoretické omílání tezí o jejich selhání byly vítězstvím lidského ducha.

Marek Meduna čte, ale pamatuje si jen nemnohé. Marek Meduna scrolluje bludištěm publikovaných výstav a jen nečetná jména utkví v jeho čím dál dřevější hlavě, zbytek je kompostován za horizontem jeho vědomí. Marek Meduna uspořádává kompost do ledabylých ohrádek rozkročen mezi narcistní abstrakcí, zvědavou groteskností, domýšlivým post-konceptualismem a infantilním Zeitgestem. Marek Meduna opakuje zvolené motivy i své jméno a souběžně pěstuje střih mezi paralelními formami zastoupenými na konkrétní výstavě. Poslední pravidlo Marka Meduny zní: Potkáte-li vlídný či rozezlený, mléčný či vytržený zub, vyfoťte se s ním.

Anonym M. M.

Kontrast a jas, olej na plátně, 40x55cm, 2010

Hahahaha, ze série Scrolling,
olej, akryl, gaffa na plátně, 40x30cm, 2015

Kontakt pro média:
Národní kulturní památka Vyšehrad
MgA. Bohdana Kolenová
propagace, PR
T.: +420 606 937 057
e-mail: kolenova@praha-vysehrad.cz